

Uzoriti daija i turistička putovanja

[Bosanski – Bosnian – بوسني]

'Alevi b. Abdul-Kadir Es-Sekkaf

Prijevod: Senad Crnkić

2013 - 1434

IslamHouse.com

﴿ الداعية القدوة والسفر للسياحة ﴾

« باللغة البوسنية »

علوي بن عبد القادر السّقف

ترجمة: سناد تسرنكتش

2013 - 1434

IslamHouse.com

Uzoriti daija i turistička putovanja

Hvala Allahu Gospodaru svjetova, neka je salat i selam na našeg Poslanika Muhammeda, na njegovu porodicu i sve ashabe, a zatim:

U zadnjih nekoliko godina je moguće primjetiti na nekim daijama nekoliko negativnih pojava. Najviše se da primjetiti, a što je u isto vrijeme najopasnije, odstupanje i povlačenje nekih od njih i neuzimanje vjere jako i snažno, nevođenje džihada duše kako bi nastavili koracima svojih prijašnjih dobrih generacija od učenjaka znanja i dave u radu po šerijatu, veličanju Allahovih znamenja. Ovo je činjenica i to neće negirati osim oholnik. Možda su najveći razlozi za ovo sljedeće:

- Nasrtljaj neprijatelja islama - onih van islamskih zemalja a i onih unutar njih - na islam i njegove propise, kao i mnošto vatrenih kritika upućenih ispravnom islamskom menhedžu,

- a nakon toga su došle druge kritike za koje je bolje reći da su samokritike, što je, na kraju, rezultiralo da su bile više rušenje nego napredak, a pogotovo od strane onih daija koji su se razboljeli bolešću duševnog poraza. Nema potrebe da sada spominjem rasprostranjenost čudnih fetvi - televizijskih pojavljivanja - koje su u isto

vrijeme izgrađene na onome što se zove *olakšavanje*, ali bez osvrtnja na dokaz. Stvar koja je proizvela povlačenje nekih daija od pravca na kojem su bili do zadnjeg daha i što ih je činilo izvrsnim i posebnim.

Sve ovo, kao i još mnogo drugih stvari, danas predstavlja ovu sveopću slabost koja se jasno vidi na polju daveta i misionarstva, a posebno kada govorimo o posebnosti ovih daija kada je njihov ibadet, ahlak, etika, vanjski izgled i način ophođenja prema šerijatskim pitanjima i misionarstvu u pitanju, što je, na kraju, izlučilo mnoštvo raznovrsnih i bolnih pojava koje se nisu prije mogle vidjeti.

Putovanje izvan zemlje u kojoj žive (koja koliko toliko drži do vjere) u druge države koje su čista suprotnost - nepostoji razlog za to osim riječ turizam ili relaksacija - je jedna od tih pojava.

Ovdje je potrebno reći da ima daija koji ne žude ka istaknutosti i posebnosti, takvima se ne obraćamo ovim riječima, nego ovdje je riječ o onoj braći koja su uzela vjeru jako kao što kaže Allah: "***Primi ih (ploče) svojski, a narodu svome zapovijedi da se pridržava onoga što je u njima ljepše***". (El-'Araf, 145)

Obraćam se onima koji su uspostavili šerijat ozbiljnim putem, noseći teret ove dave dugi broj mjeseci, tokom cijele godine trošeći svoje vrijeme i trud, koji su zaokupirani svojom davom, daleko od relaksacije samih njih, porodice i djece.

Ovakvi i njihove porodice, bez sumnje, mogu osjetiti potrebu za malo odmora i to u putovanju, izletu i slično tome. I nema sumnje da je to mubah stvar u kojoj nema ništa sporno, a može i biti šerijatski potrebno u nekim situacijama.

Ali, osnova je u putovanjima da su mubah, a nekada mogu biti poželjna pa i obavezna.

Napominjem da mi je ovim člankom cilj ukazati na putovanja u zemlje u kojima je nered i grijesi se čine na svakom mjestu poput golotinje, razgolićenosti, konzumiranja alkohola itd., što opet nije skriveno nikom od nas.

Nakon toga ovaj uzoriti daija turista putuje u te zemlje i sve to gleda ili dio toga, ali nije u mogućnosti da negira ništa od toga. Nekada je prisiljen da boravi u mjestu gdje se grijeh čini - poput aerodroma, molova, nekih restorana pa i puteva - i to satima, gleda, posmatra pa i sluša.

Čudno u svemu tome je što ćeš vidjeti nekog od ove naše braće da mu je izgovor nejaka šubha, od kojih je najjača to što govore da putuju u islamske zemlje, iako je - nažalost - činjenica da nema razlike između mnogih ovih zemalja i zemalja kufra i nevjerstva kada je riječ o golotinji, razgolićenosti, konzumiranju alkohola i rasprostranjenosti grijeha.

Zatim, čovjek se čudi kako neki od ovih imaju hrabrosti i druge podsticati na putovanja u spomenute zemlje pod izgovorom popravljjanja ekonomskog stanja muslimana tih područja!!

Ova naša braća nisu uspjela napraviti razliku između onog što se može reći svakom muslimanu koji pretjeruje pa putuje u zemlje kufra i onog što je potrebno daiji da ne radi, a pogotovo oni koji su uzor mnogima.

Kako li je lijep govor Ibn-Tejmijje, Allah mu se smilovao, kada govori o prisustvovanju mjestima u kojima se mnogo griješi Allahu uz nemogućnost negiranja i ovo obuhvata putovanje i boravak kod kuće. Rekao je, Allah mu se smilovao, u Medžmui-l-fetava (28/239): „Insan nema pravo da prisustvuje mjestima u kojima će posmatrati grijeha a neće moći negirati, osim u slučaju kada to šerijat iziskuje, kao da postoji nešto za čim ima potrebu i u tome mu je vjerska ili dunjalučka

korist, gdje mora da prisustvuje ili da bude prisiljen. A što se tiče prisustva radi zabave ili dolazak sa svojom suprugom da i ona prisustvuje tome...ovo su stvari koje ruše njegovu pravednost i ljudskost, ako ustraje na tome, a Allah zna najbolje“.

Ovaj govor je izgrađen na općepoznatim pravilima šerijata, kao na primjer da je osnova u negiranju grijeha da bude rukom ili jezikom - ali u većini slučajeva je to nemoguće u većini spomenutih zemalja - pa ako ne može onda negirati srcem što je najslabiji iman.

Ali, negiranje grijeha srcem biva - kao što kažu učenjaci - tako što se djelo mrzi i napušta i udaljava od njega, a ne da se ide ka njemu, svojevoljno, bez ikakve preovladavajuće vjerske ili dunjalučke koristi, kao što se jasno da razumjeti iz govora Ibn-Tejmijje i drugih.

Od tih vjerskih koristi je traženje znanja, misionarstvo, a od dunjalučki je liječenje koje nije ostvarivo u zemlji gdje se ne čine grijesi u tolikoj mjeri, zatim, trgovina koja je neminovna i slično tome.

A što se tiče putovanja radi zabave ili turizma, to je van dozvole, pa kako tek kada putuje sa suprugom, sinovima i kćerima od kojih neki nisu ni u dobu adolescencije!

Da je naš uzoriti daija razmislio od šerijatskim zabranama i štetnostima po etiku koje nastaju kao rezultat ovakvih putovanja, dva puta bi račun računao prije nego što bi se odlučio ili bi se, u najmanju ruku, dvoumio, a pogotovo kada znamo da postoji drugi problem kao neminovnost, a to je stavljanja slike svoje žene i kćeri u pasoš a shodno tome da ih gledaju muškarci stranci na granicama i slično.

Od problema je navikavanje djece daija da gledaju i nastavljaju gledati u grijeh, a njihov babo, uzoriti daija, ni prstom ne pomjera. Štaviše, nekada bude prisiljen da razgovara i riješava poslove sa razgolićenim ženama.

S druge strane, ponavljanje ovakvih putovanja prouzrokuje kod porodice želju za više iz ljubavi prema upoznavanju novih zemalja ili drugih kultura. Zato nećeš vidjeti putnika turistu u ovim zemljama jedne godine a da ga već ne vidiš kako se sprema za putovanje ove ili nekoliko budućih godina.

Od stvari koje srce rastužuju je hvaljenje sinova, kćeri i cijelih porodica ovih daija kako su putovali tu i tamo, a možda i druge podstiču na isto; a možemo samo zamisliti kako će izgledati stanje generacije u kojem se djeca daija smatraju kao primjer i mjesto uzora.

Ovdje se obraćamo našoj braći daijama sljedećim riječima:

Ako nam nije dozvoljeno pretjerivanje u mubah stvarima u nekim vremenima, pa kako će nam biti dozvoljeno da radimo djelo, za koje, u najmanju ruku, možemo reći da je od nejasnih stvari koje odvede u haram!

Rekao je El-Evzai, Allah mu se smilovao: „Šalili smo se i smijali, ali kada su nas uzeli za uzore koji se slijede, bojao sam se da nemam prilike za blagi osmjeh“. (Sijer 'alami-n-nubela, 7/132)

I rekao je Ibnul-Kajjim u Medaridžu-s-salikin: 2/26):

„Jednog dana mi je rekao šejhul-islam, Allah mu se smilovao, u vezi mubah stvari: Ovo spriječava visoke stepene iako nije uslov za uspjeh i spas“““.

Moj savjet ovim daijama - kao i daijkama - je da se ponovo obračunaju kada su ovakva putovanja u pitanju i neka imaju na umu da postoje ljudi koji su ih za uzor uzeli, a možda ih imitiraju u njihovim djelima i aktivnostima, te da sa ovakvim postupcima najviše štete samima sebi, svojim sinovima i kćerima, njihovom

misionarstvu kao i učenicima koji ih slušaju i znanje od njih uzimaju. Neka traže zamjenu koja odgovara mjestu na koje ih je Allah postavio, a zamjene su mnogobrojne i moguće, Allahu hvala na tome, pa makar i ne bile na stepenu napretka koji se mogu naći na tim putovanjima.

I na kraju, moguće je da će neki od njih reći kako stepen promjene je previše velik da bi se posvetili ovakvim temama; zemlje muslimana se ohalaljivaju i ruše, a ti govoriš o lošim pojavama kod nekih daija i njihovim turističkim putovanjima! Odgovor na to su sljedeće riječi.

Ako je stvarno tako - a jeste - kako vam je onda dozvoljeno putovati radi turizma i odmora i trošenje imetka na tom putu!

Drugi će reći da se vrijeme promijenilo i da su grijesi na svakom koraku. Odgovor na to bi bio sljedeći.

Istina, tako je, i nemoguće je a da se to ne vidi, ali da li će turizam, odlazak na mjesta grijeha, bespotrebno trošenje imovine i života popraviti pokvarenost zajednica? Zar sada nismo u najvećoj potrebi ka istaknutošću i ustrajnosti držeći se užeta naše vjere!

Allahu naš, Gospodaru Džibrila, Mikaila, Israfila, Stvoritelju nebesa i Zemlje, o Ti koji poznaješ svjet gajba i šehadeta, Ti ćeš presuditi između svojih robova u čemu su se razilazili. Uputi nas, u onom gdje su se razišli, na Istinu Tvojom dozvolom. Doista, Ti upućuješ koga hoćeš na Pravi put.